

קלאודיו פוזאני

גנואה, כמיהה ומרה שחורה

גנואה אויבת המטריות
 עיר של גשם ורוחות עצות
 מכוונים בלתי צפויים.
 גנואה היא צמח טורף
 היא מדרגות של לע מצמח
 היא אמהות תאונתניות.
 גנואה היא עיר של נבגי ים
 עטופה באבך מלח
 עיר של עליות ומורדות
 ברחובות חלומתינו.
 גנואה היא עיר של גלי סמכה
 שמלחכים בלשונם יבשה
 במרפקי הסקר
 מתמגנטים לסלעים.
 גנואה היא עיר מטוטלת שעון המטבח
 שמכה במחוגים
 על קורדרוי רחב שולים
 גנואה היא זמזום הזבובים
 שבורחים מאגרוף על מפת שלחן מכתם
 בעגולי היין והפרורים העיפים
 גנואה היא כמיהה ומרה שחרה.
 בין דמעה לדמעה
 אני צופה מחלון המלח שלי
 במגדל בו איש מעולם לא בקר
 או מכיר.

נוסח עברי: ללי ציפי מיכאלי

קלאודיו פוזאני הוא משורר איטלקי יליד 1961. מתגורר בגנואה וכולט בהופעותיו הפואטיות הדרמטיות ברחבי העולם.

חגית בת אליעזר

לא אגיד לך

שלא אוכל לחזור אליך
 כי כבר כתבתי ספור
 על פרדתנו

הרי לא אבגד בו

סולמות וחבלים

אתה מבקש סליחה
 על מעידה זניחה
 ונראה כה תמים

כנגד האדישות
 מנפחת דמות
 באדי רצון טוב חמים

מעשה כסכה
 בבלון שפקע
 שוב איננו קמים

לא חרדים

הכפה לא ממסמרת
 היא יורדת
 הפאות מסתרות

האשה בצפון
 ואתה כאן במרכז
 ענינה בי